

Όλες οι αξίες της δημοκρατίας είναι κελιά υψίστης ασφαλείας

Η Κυριαρχία υπόσχεται μέσω του θεσμού της φυλακής τη “μείωση της εγκληματικότητας” και το “σωφρονισμό των παραβατών”. Ωστόσο, εδώ και 200 χρόνια που αποτελεί βάση του ποινικού συστήματος, κανένα από τα δύο δεν έχει επιτευχθεί. Γιατί συνεχίζουν να υπάρχουν φυλακές; Πώς ορίζεται το έγκλημα; Πώς αποκαταρριζούνται κάποια εγκλήματα και πώς δημιουργούνται νέα; Πώς αλλάζουν οι ποινές για τα ίδια εγκλήματα; Ποιοι βάζουν τους κανόνες και ποιους εξυπηρετούν; Με βάση ποια κλίμακα αντιστοιχείται η πράξη που ορίζεται ως έγκλημα με συγκεκριμένο χρόνο αποστέρησης της ελευθερίας του δράστη (δηλ. 3 χρόνια φυλάκισης σε ποια εγκλήματα αντιστοιχούν;);

εξέγερση στις φυλακές Μαλανδρίνου 2007

Η φυλακή εξυπηρετεί τον καπιταλιστικό αξιακό κώδικα που στόχο έχει την κατασκευή πειθαρχημένων εργαζόμενων. Μέσω ποικίλων εγκλεισμών, δημιουργείται το πρότυπο του “μέσου πολίτη”: 15 χρόνια εγκλεισμός σε σχολεία που προάγουν την πειθαρχία, τον ανταγωνισμό, την ομοιομορφία και την κοινωνικά άχρηστη γνώση· 1 χρόνος στρατός όπου επιπλέον διδάσκεται η 24ωρη πειθαρχία και η απόλυτη υπακοή· 35 χρόνια “8ωρης” εργασίας-εγκλεισμού όπου εμπεδώνονται η σιωπή, ο φόβος και η εξαθλίωση. Ο “μέσος πολίτης”, πέρα από τους εγκλεισμούς που βιώνει ο ίδιος, διαμορφώνεται και μέσα από τους εγκλεισμούς των Άλλων, όσων δεν χωράνε στα πεδία της παραγωγής και της κατανάλωσης και περιθωριοποιούνται: οι μετανάστες στα στρατόπεδα συγκέντρωσης· οι άρρωστοι σε ένα ατελέσφορο σύστημα υγείας· οι “ψυχικά ασθενείς” σε ψυχιατρεία· οι ηλικιωμένοι σε γηροκομεία· οι κρατούμενοι σε φυλακές. Η διαμόρφωση του “μέσου πολίτη” προϋποθέτει τη μόνιμη εξαίρεση ενός κομματιού του πληθυσμού, που καθημερινά μπορεί να τιμωρείται, να βασανίζεται, να σκοτώνεται, να εξαφανίζεται με την άδεια, ανοχή και συναίνεση μιας κοινωνίας που ζέχνει καθαρότητα, ασφάλεια και αποστείρωση. Τα τρία αυτά συστατικά φτιάχνουν μια σούπα, της οποίας η άθλια γεύση δεν μοιάζει σε τίποτα με τα λουκούλλια γεύματα που τρώνε όσοι κερδίζουν από την εργασία του πειθαρχημένου “μέσου πολίτη”.

Όσο οι προσπάθειες για την εξαθλίωσή μας εντείνονται, τόσο αυξάνονται και οι πιθανότητες για ανοιχτή αντίσταση. Για να αποφευχθεί αυτό, η Κυριαρχία σφίγγει τα λουριά. Προσπαθεί να κατακερματίσει όσους πλήττονται για να μην αντιληφθούν ότι ο εχθρός είναι κοινός, και να τρομοκρατήσει όσους έχουν επιλέξει ή ίσως επιλέξουν το δρόμο της

“εμπορικές” συναλλαγές μεταξύ τουρκίας-ελλάδας

Τα τελευταία χρόνια, ιδίως μετά την επίσκεψη Σαμαρά στην τουρκία (3/2013), το φασιστικό ελληνικό κράτος έχει συλλάβει, ξυλοκοπήσει, απαγάγει, εισβάλει σε στέκια τούρκων και κούρδων αγωνιστών στην Ελλάδα. Ο δρόμος των δύο χωρών προς τη νεοφιλελεύθερη καπιταλιστική ανάπτυξη και η κοινή αντίληψη για τον τρόπο που θα επιτευχθεί (με καταστολή και κοινωνική πειθάρχηση) παραμερίζει την “πατροπαράδοτη” έχθρα δημιουργώντας ένα πλαίσιο συνεργασίας όπου ανταλλάσσεται χώρος στις αγορές με ανθρώπους. Τα κινήματα αλληλεγγύης στους αγωνιστές, ωστόσο, ενίοτε στέφονται με νίκη: στις 9/4, έπειτα από δίμηνη κράτηση, η κούρδη αγωνίστρια Κοζάν Νιχαγιέτ, κάτοικος ηρακλείου, αφέθηκε ελεύθερη καθώς κρίθηκαν ως ανεπαρκή τα στοιχεία με τα οποία οι τουρκικές αρχές ζητούσαν την έκδοσή της.

στον πάτο του αιγαίου

Ακόμα ένα βυθισμένο πλοιάριο και 7 νεκροί μετανάστες προστέθηκαν στη λίστα των δολοφονιών του αιγαίου, στις 18/3 στην περιοχή της λέσβου. Κι ενόσω ο πόλεμος μεταξύ κεφαλαίου και εργασίας συνεχίζεται, με τους μετανάστες και τους πρόσφυγες να δέχονται τη μεγαλύτερη επίθεση, να σκοτώνονται και να κλείνονται σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, οι κομματικοί φορείς έσπευσαν να κάνουν δηλώσεις, συγκαλύπτοντας αυτή την πραγματικότητα: “Η νέα τραγωδία στο αιγαίο, λίγες μέρες μετά το Φαρμακονήσι, αποτελεί πλήγμα για τον πολιτισμό μας”. Μα αυτός ακριβώς είναι ο πολιτισμός μας κύριοι!

Οι 350 πρόσφυγες που κατέληξαν την 1/4 στα χανιά, καταγράφηκαν από τη Frontex και την ελληνική αστυνομία ως ανεπιθύμητοι. Όσο για τη γενικότερη αντιμετώπισή τους, μόνο μετά από πιέσεις συλλογικοτήτων και αλληλεγγύων (Rosa Nera, Φόρουμ Μεταναστών κ.ά.), βρέθηκαν πρόχειρες λύσεις για άμεσα ζητήματα. Εξασφαλίστηκε προσωρινή διαμονή για τους σύριους πρόσφυγες (περίπου οι μισοί), ενώ η τύχη των αιγυπτίων αγνοείται...

το θράσος περισσεύει

Στις 23/3 έγινε στη μονή αρκαδίου παγκρήτεια συγκέντρωση κατά της εξουδετέρωσης στη μεσόγειο των χημικών από τη συρία. Η προσέλευση του κόσμου ήταν μεγάλη (περίπου 6000 άτομα). Ακόμα πιο μεγάλα όμως, ήταν η υποκρισία και το θράσος των κρατικών φορέων που οργάνωσαν την κινητοποίηση.

Λίγες μέρες πριν, υπερχείλισε ο ΧΥΤΑ που βρίσκεται στην περιοχή, με αποτέλεσμα η ρύπανση να περάσει στον υδροφόρο ορίζοντα. Η αντίρρηση των κατοίκων του νομού επισημάνθηκε από την αρχή της κατασκευής του, με παραστάσεις διαμαρτυρίας, ενστάσεις και ασφαλιστικά μέτρα. Το έργο στήθηκε πρόχειρα, χωρίς περιβαλλοντικό σχεδιασμό, και να που οι ανησυχίες έγιναν πραγματικότητα... Ταυτόχρονα τα βουνά στην ευρύτερη περιοχή του αρκαδίου πρόκειται να μετατραπούν σε ένα τεράστιο σύστημα παραγωγής ενέργειας, που θα αποτελείται από ανεμογεννήτριες, αντλησιοταμιευτήρες, εργοστάσια. Καταστροφή των ορεινών όγκων, δέσμευση γης και νερού θα είναι κάποια από τα αποτελέσματα της επέλασης της “πράσινης ανάπτυξης”, που προωθείται από τους ίδιους φορείς.

Όταν ομάδα από συλλογικότητες θέλησε να παρέμβει για να αναδείξει αυτά τα ζητήματα αντιμετωπίστηκε από τους διοργανωτές με βρισιές και τραμπουκισμούς.

Όλοι αυτοί με τις περιβαλλοντικές “ευαισθησίες”, που κρύβονται πίσω από την ταμπέλα της αυτοδιοίκησης αποτελούν κομμάτι του πολιτικού συστήματος που στηρίζει τους πολέμους στη μέση ανατολή, την παραγωγή χημικών όπλων και την ύπαρξη της βάσης στη σούδα, κόπτονται τώρα για να μην εξουδετερωθούν τα χημικά στην πόρτα τους. Είναι οι ίδιοι που πέρσι έτριβαν τα χέρια τους για την αύξηση των τουριστών λόγω του πολέμου στην αίγυπτο.

μικρά...

• Λόγω της συνόδου των υπουργών Οικονομικών (ecofin) και του ευροζουμπ στο Ζάππειο Μέγαρο απαγορεύτηκαν οι συγκεντρώσεις και οι πορείες στο κέντρο της Αθήνας, στις 1-2/4. Απέναντι στην προσπάθεια φίμωσης κάθε αντίδρασης, συγκεντρώθηκε πλήθος διαδηλωτών και συγκρούστηκε με τους μπάτσους.

• Ο Ιλία Καρέλι βασανίστηκε μέχρι θανάτου στις φυλακές της Νιγρίτας στις 27/3, σχεδόν μπροστά στις κάμερες, έχοντας προλάβει να σκοτώσει τον βασανιστή ανθρωποφύλακα του. Η αστική “δικαιοσύνη” δε λειτουργεί για τους μετανάστες, τους, για όσους σκοτώνουν μπάτσους, για όσους δεν αντέχουν θαμμένοι ζωντανό στον καθημερινό βασανισμό της φυλακής.

• Με δύο συλλήψεις στο ρέθυμνο μέσα στον απρίλη για κατοχή “αφορολόγητου καπνού” (γνωστού ως βιολογικού) παρακολουθούμε, μαζί με την εντατικοποίηση εφαρμογής του αντικαπνιστικού νόμου, πώς κατασκευάζεται η εγκληματικότητα, πώς εντείνεται η επιτήρηση και την ισχυρή δόση υποκρισίας που τις περιβάλλει.

• “Λεύτερα Βουνά - Περήφανοι Άνθρωποι” έγραψε το πανό των διαδηλωτών που ανέβηκαν στις 23/3 στο όρος της Θρυπτής στο Λασιθί και, αντιδρώντας στα σχέδια εγκατάστασης ανεμογεννητριών βΑΠΕ, γκρέμισαν τον ανεμολογικό ιστό που είχε στήσει η εταιρία ΤΕΡΝΑ, σε μια περιοχή χαρακτηρισμένη ως Natura 2000.

... κομμάτια...

• Τα στοιχεία που δημοσιεύτηκαν για τις δαπάνες σε πολεμικούς εξοπλισμούς του 2013 δείχνουν ότι η στρατηγική της έντασης φουσκώνει τα πορτοφόλια κάποιων: οι δαπάνες έπεσαν στη Δύση και ανέβηκαν κατακόρυφα στη Μέση Ανατολή, αλλά και στην Ελλάδα. Πρόβλεψη: έχουμε να φάμε πολλή σφαίρα.

• Στο εργοστάσιο "Yue Yuen" της πόλης Ντονγκουάν, που παράγει παπούτσια για τις πολυεθνικές Nike, Adidas κ.ά., ξέσπασε τον απρίλιο η μεγαλύτερη απεργία στη σύγχρονη ιστορία της Κίνας. Η κινητοποίηση δέχθηκε άγρια καταστολή και οι συγκρούσεις είχαν και νεκρούς. Στην απεργία μετέχουν πάνω από 30.000 χιλιάδες εργάτες που ζητούν καλύτερες συνθήκες εργασίας.

• Στις 19/2 κάτοικοι της χαλκιδικής που συγκεντρώθηκαν για να διαμαρτυρηθούν ενάντια στις δασικές καταπατήσεις από τις εταιρίες El Dorado και Ελληνικός Χρυσός στις Σκουριές δέχτηκαν άγρια επίθεση από ματατζήδες. Αποτέλεσμα: 3 στο νοσοκομείο και 3 συλληφείς.

• Στις 15/3 αλλοδαποί και ρομά μικροπωλητές δέχτηκαν επίθεση στη λαϊκή αγορά των Πατελών στο ηράκλειο από συμμορία 15 χρυσαβγιτών. Τα φασιστοειδή έκαναν έλεγχο αδειών, έσπασαν τους πάγκους και τους έδιωξαν. Να σημειωθεί πως ο γραμματέας του σωματείου παραγωγών λαϊκών αγορών ηρακλείου, Π. Μακρυδάκης, είναι υποψήφιος των χρυσάβουλων στις περιφερειακές εκλογές.

ενάντια στα "απελευθερωμένα" ωράρια

Οι διαχειριστές της κρατικής εξουσίας, σε συνεργασία με τα μικρά και μεγάλα αφεντικά, αφού επιτέθηκαν σε 8ωρο, ρεπό, συμβάσεις, δώρα, ένσημα και επιδόματα ανεργίας τώρα προσπαθούν να καταργήσουν την κυριακάτικη αργία, κάτι που έχει κατακτηθεί από το 1909. Στην αρχή δόθηκε η δυνατότητα στις μεγάλες εμπορικές επιχειρήσεις να λειτουργούν 7 κυριακές το χρόνο και στη συνέχεια, για να ικανοποιηθούν και τα μικροαφεντικά, δόθηκε η ευχέρεια σε εμπορικούς συλλόγους και περιφέρειες να επιβάλουν 3 επιπλέον εργάσιμες κυριακές για όλες τις επιχειρήσεις. Επιπλέον υπό τον τίτλο "Λευκές Νύχτες" μπορούν πλέον να διευρύνονται τα ωράρια λειτουργίας για να οργανωθούν καταναλωτικές φιέστες.

Στο πλαίσιο αυτό δημιουργήθηκε το «Συντονιστικό Δράσης ενάντια στην κατάργηση της κυριακάτικης αργίας και στα "απελευθερωμένα ωράρια"». Πρόσφατη δράση αποτέλεσε η κλαδική απεργία στις 13/4. Στην οδό ερμού, τον πιο πολυσύχναστο εμπορικό δρόμο της αθήνας, σωματεία μαζί με συλλογικότητες, λαϊκές συνελεύσεις και πλήθος αλληλέγγυων, μπλόκαραν τις εισόδους σε διάφορα καταστήματα. Μετά από ώρα δέχτηκαν βίαιη επίθεση με ξύλο και χημικά από διμοιρίες ΜΑΤ. Συντονισμένοι απεργιακοί αποκλεισμοί έγιναν επίσης σε γειτονίες της αθήνας: βύρωνα, καισαριανή και ιλίσια.

Το έχουμε ξαναπεί: το ξεπέραςμα της κρίσης από τη μεριά των αφεντικών σημαίνει να γίνουμε φτηνοί και ευέλικτοι εργάτες. Σημαίνει την επέκταση των μηχανισμών εκμετάλλευσης και κερδοφορίας σε όσο το δυνατό περισσότερες πτυχές της κοινωνικής ζωής. Τέλος, σημαίνει μια καλή ευκαιρία για το ξαναμοίρασμα της πίτας προς όφελος των μεγάλων ομίλων και των πολυεθνικών. Επόμενη απεργιακή κινητοποίηση 4/5!

στρατός ή φυλακή

Στις 14/3 το στρατοδικείο καταδίκασε πρωτόδικα τον ολικό αρνητή στράτευσης Μιχάλη Τόλη σε 8 μήνες φυλάκιση με 1 χρόνο αναστολή, ποινή εξαγοράσιμη προς 5 ευρώ τη μέρα και 200 ευρώ δικαστικά έξοδα. Στο στρατοδικείο βρέθηκε πολύς αλληλέγγυος κόσμος. Με αφορμή τη δίωξή του έχουν διοργανωθεί συζητήσεις, εκδηλώσεις και δράσεις πανελλαδικά, όπως και ο ίδιος άφοβα υποστήριξε στην αρχή της κατάθεσης του.

Οι κρατικές διώξεις των αντιρρησιών συνείδησης στην Ελλάδα το 2013 ξεπερνούν τις 10. Το κράτος δείχνει τα δόντια του σε όσους αντιστέκονται στην απόλυτη υποταγή και αποανθρωποποίησή τους. Να του τα σπάσουμε! Διαταραχή συνείδησης έχει όποιος στηρίζει πολέμους και μαζικές εξοντώσεις χωρίς καμία ενοχή και όχι όποιος αρνείται να γίνει μέρος της πολεμικής μηχανής!

αντίδοτο η αλληλεγγύη

Στις 10/3 το σαθρό κατηγορητήριο εις βάρος του πολιτικά διωκόμενου Γιάννη Σαριδάκη (πρόεδρος της Ένωσης Γιατρών ΕΣΥ) κατέρρευσε άμεσα. Ο Γ.Σ. και οι νοσοκομειακοί αγωνίζονται ενάντια στην απαξίωση της δημόσιας υγείας και στην τρομοκράτηση των εργαζομένων. Αυτό φαίνεται να ενόχλησε το διοικητή του νοσοκομείου Ν. Ξυπολυτά που απάντησε με μηνυτήρια αναφορά για "δήθεν" φθορά δημόσιας περιουσίας. Ως απάντηση, συστάθηκε η "Πρωτοβουλία ενάντια στις πολιτικές διώξεις στο ρέθυμνο", μια οριζόντια αλληλέγγυα κίνηση, που οργάνωσε ταμείο αλληλεγγύης, εκδήλωση για το νοσοκομείο (28/2), πορεία (6/3), και συγκέντρωση στα δικαστήρια. Προσωπικές απειλές εις βάρος των εργαζομένων, πρακτικές φίμωσης και παρακολούθησης μέσω καμερών, και ενεργοποίηση πειθαρχικών έχουν ως στόχο την ποινικοποίηση των αγώνων, την καταστολή όσων αντιστέκονται και τον εκφοβισμό της κοινωνίας. Διώξεις τέτοιου τύπου είναι κομμάτι του κοινωνικού ανταγωνισμού και ως τέτοιες θα αντιμετωπίζονται.

αντίστασης. Ενώ όλο και περισσότεροι μπαίνουν στο καθεστώς εξαίρεσης, στενεύει ο ορισμός του “μέσου πολίτη”, που ανά πάσα στιγμή μπορεί να περάσει σ’ αυτό. Παράλληλα οι φυλακές, ένα από τα κατεξοχήν σύμβολα του καθεστώτος εξαίρεσης, μετατρέπονται σε κέντρα εξόντωσης χωρίς κανένα πρόσχημα. Αυτό μας δείχνει το τελευταίο νομοσχέδιο για την “αναδιάρθρωσή” τους.

Ενώ το ποσοστό παραβίασης των αδειών στις ελληνικές φυλακές δεν φτάνει το 2%, με πρόσχημα την απόδραση του Χ. Ξηρού, το κράτος εξαπολύει μια από καιρό σχεδιασμένη επίθεση. Οι φυλακές θα είναι τριών κατηγοριών (Α, Β, Γ). Στις φυλακές τύπου Α θα κρατούνται υπόδικοι, κατάδικοι για χρέη και όσοι εκτίουν ποινές φυλάκισης έως 5 χρόνια· στις τύπου Β, όσοι έχουν καταδικαστεί για κακουργήματα αλλά όχι ισόβια· στις τύπου Γ (κελιά υψίστης ασφαλείας), κατηγορούμενοι και καταδικασθέντες με βάση τον τρομονόμο, για σύσταση εγκληματικής οργάνωσης, ισοβίτες και όσοι φέρονται να υποκινούν στάση στις φυλακές. Ο εισαγγελέας θα αποφασίζει ποιοι θα μεταφέρονται στις φυλακές τύπου Γ, αποσυνδέοντας έτσι την ονομαστική από την πραγματική ποινή. Επίσης προβλέπεται: κατάργηση αδειών και αναστολών για 10 έως 20 χρόνια, προαυλισμός μία ώρα τη μέρα, κατάργηση επισκεπτηρίων, ηλεκτρονικό βραχιολάκι 24ωρης παρακολούθησης για όσους βρίσκονται σε άδεια ή κατ’ οίκον περιορισμό. Ο έλεγχος των κρατουμένων θα φύγει από τους σωφρονιστικούς υπαλλήλους και θα περάσει στους μπάτσους, απογυμνώνοντας τους κρατούμενους από τα όποια δικαιώματά τους (π.χ. η ανάκριση μπορεί να επεκτείνεται επ’ αόριστο). Οι αρμοδιότητες των μπάτσων πλέον δεν χρειάζεται να δημοσιοποιούνται σε ΦΕΚ καταργώντας τη “διαφάνεια” προς όφελος της “ασφάλειας”. Τέλος, διευρύνεται ο θεσμοποιημένος ρόλος του ρουφιάνου που θα μπορεί να βελτιώνει την ποινή του παρέχοντας πληροφορίες για άλλες υποθέσεις. Το νομοσχέδιο θάβει ζωντανούς τους έγκλειστους δημιουργώντας καθεστώς εξαίρεσης μέσα στην εξαίρεση.

Γίνεται πλέον ξεκάθαρος ο ταξικός χαρακτήρας της “δικαιοσύνης”: ενώ οι μεγαλοφειλέτες την βγάζουν καθαρή, όσοι δεν μπορούν να εξαγοράσουν τις ποινές τους, δηλ. τα πιο χαμηλά στρώματα, κρατούνται στα κελιά τύπου Α. Όποιος διαμαρτυρηθεί για τις άθλιες συνθήκες κράτησης, μπορεί να κατηγορηθεί για υποκίνηση στάσης και να βρεθεί στα κελιά τύπου Γ. Με την απομόνωση στα κελιά τύπου Γ, το κράτος επιδιώκει τον πνευματικό ακρωτηριασμό των κρατουμένων, τη διάλυση των σχέσεων επικοινωνίας μέσα στη φυλακή -αποτρέποντας τη διάχυση ιδεών και το συντονισμό για συλλογικές διεκδικήσεις- και τη διάρρηξη των κινηματικών σχέσεων μέσα και έξω από τη φυλακή. Το κράτος σχεδιάζει τη δημιουργία μιας πειθαρχικής και εκδικητικής φυλακής που θα λειτουργεί ως φόβητρο για τους υπόλοιπους κρατούμενους αλλά και για όλη την κοινωνία.

Από το μάρτη έχουν αρχίσει κινητοποιήσεις στις φυλακές της χώρας και δράσεις αλληλεγγύης εκτός αυτών. Τα κελιά υψίστης ασφαλείας είχαν δρομολογηθεί από το 2003 με τη δίκη της 17Ν, αλλά τα απέτρεψαν οι κοινωνικοί αγώνες. Κόντρα στην απομόνωση, την εξατομίκευση, τον απόλυτο έλεγχο και το φόβο προτάσσουμε την αντίσταση, τον συλλογικό και αδιαμεσολάβητο αγώνα για αξιοπρέπεια, ισότητα και ελευθερία.

Μέχρι να γκρεμιστεί και το τελευταίο κελί, κανένας άνθρωπος δεν είναι ελεύθερος.

• Στις 6/3 πραγματοποιήθηκε η δεύτερη διαμαρτυρία από εργαζομένους και αλληλεγγυούς έξω από τα ΙΕΚ Intergraphics στην αθήνα. Η διοίκηση του ΙΕΚ χρωστάει πάνω από 10.000 ευρώ σε εργαζόμενο εκπαιδευτικό, ποσό που αρνείται να καταβάλει παρά τη σχετική απόφαση δικαστηρίου.

• Οι εργαζόμενοι στις εταιρείες Vodafone & Wind πραγματοποίησαν τους τελευταίους μήνες σημαντικούς αγώνες ενάντια στη μεταφορά μεγάλου μέρους του τεχνικού προσωπικού (χωρίς καν να ερωτηθούν) σε “νέα” εργολαβική εταιρία, πράγμα που χτυπά τις συλλογικές συμβάσεις -μισθούς, ωράρια, συνθήκες εργασίας- και ανοίγει το δρόμο για απολύσεις. Σε απάντηση, έγιναν μαζικές 24ωρες απεργίες στις 28/2 και στις 7 & 10/3.

• Οι καθαρίστριες σχολείων του δήμου Κουηλούκωνα παραμένουν απλήρωτες για το φετινό έτος όπως καταγγέλλει το Σωματείο Καθαριστριών Νομού Ρεθύμνου. Δεν ξεχνάμε ότι την προηγούμενη χρονιά πληρώθηκαν με 8 μήνες καθυστέρηση.

• Οι εργαζόμενοι στη ΛΑΡΚΟ αντιδρούν για τα ζητήματα ασφάλειας στον εργασιακό χώρο που προκαλούν συνεχιζόμενα εργατικά “ατυχήματα”. Να θυμίσουμε ότι τον περασμένο δεκέμβρη προστέθηκε ακόμα ένα θανατηφόρο ατύχημα όταν 40χρονος εργαζόμενος έπεσε από ύψος 25 μέτρων.

• Μετά από κινητοποιήσεις, παρεμβάσεις, απεργία αλληλά και προσωπικό αγώνα απέναντι σε καθημερινή πίεση και προστριβές, τελικά δικαιώθηκαν 4 εργαζόμενοι των βιβλιοπωλείων Παπασωτηρίου (μέλη του σωματείου βάσης Βιβλίου Χάρτου) που αντιστάθηκαν στην εργοδοτική ασυδοσία και στην παράνομη επιβολή εκ περιτροπής εργασίας.

